

Vietnam déixase querer

Description

A Vietnam e China únelles a ideoloxía pero distáncialles a desconfianza estratéxica. Ambos países están gobernados por partidos comunistas e aplican similares políticas de reforma e apertura. Esta circunstancia facilita que tanto as dinámicas de cooperación como as incertezas predominen na orde bilateral.

A Vietnam e China únelles a ideoloxía pero distáncialles a desconfianza estratéxica. Ambos países están gobernados por partidos comunistas e aplican similares políticas de reforma e apertura. Esta circunstancia facilita que tanto as dinámicas de cooperación como as incertezas predominen na orde bilateral.

A recente visita oficial do presidente Obama a Vietnam (Clinton fíxoo en 2000 e Bush en 2006) explícase e enmárcase neste contexto. En xullo do ano pasado, o presidente estadounidense recibiu na Casa Branca ao secretario dos comunistas vietnamitas, Nguyen Phu Trong, considerado equidistante con Washington e Beijing, con quen non rexeita a posibilidade dun compromiso no asunto que máis incordia o seu entendemento, as controversias no Mar de China meridional. O antigo primeiro ministro vietnamita, Nguyen Tan Dung, era máis favorable a Washington pero tras dez anos no cargo perdeu influencia.

Nesta visita, Obama non perdeu ocasión para denunciar o inaceptable “expansionismo chinés” nas augas en disputa que confronta coas lexítimas demandas vietnamitas, ofrecendo a cambio o levantamento do embargo sobre as vendas de armas que, por outra banda, mantén respecto de China desde 1989. Vietnam, outrora férreo inimigo, ten hoxe en EUA ao seu maior socio comercial e ao maior importador dos seus produtos.

O terceiro en discordia, a Rusia de Putin, tamén aspira a recuperar parte do terreo perdido ante o seu aliado dos tempos soviéticos, cando Hanoi achegábase a Moscova para igualmente equilibrar a alargada sombra do seu veciño. Aquela Rusia, con máis dun millón de soldados apostados na fronteira con China, non moveu un dedo cando as tropas do Exército Vermello inflixiron severas perdas a Vietnam para obrigarlle a saír de Camboxa. Son moitos quen advirten dunha situación similar a propósito da implicación militar de EUA nunha posible crise de idénticas proporcións.

A sintonía de Hanoi con Washington no rexeitamento das pretensións marítimas chinesas ten consecuencias importantes que van máis aló da viabilidade de hipotéticas alianzas militares, facilitando a expansión dos proxectos comerciais estadounidenses na zona. Esta circunstancia preocupa nunha China que ten na economía o mascarón de proa da súa proxección rexional e internacional. A súa proposta de Ruta Marítima da Seda e a creación de plataformas financeiras ad hoc como fondos específicos ou o Banco Asiático de Investimento en Infraestruturas complementanse coa demanda dunha solución bilateral, tratada caso a caso, cos países involucrados, unha perspectiva fráxil á vista da asimetría de poder existente entre o xigante asiático e os seus modestos veciños. Mentres, EUA pesca en augas revoltas para consolidar a súa estratexia de “regreso a Asia”. A dobre tenace -comercial e militar- auspiciada por Washington ten as súas proxeccións en Manila, Seúl, Tokio ou Canberra, pero avanza en Hanoi e Nova Delhi a outro pero sostido ritmo.

Todo indica que Beijing vai plantar cara a esta estratexia. China non se amilana fronte ao “intrusismo” estadounidense na súa periferia aínda que debe tomar boa nota do incremento da crispación na zona e da importancia que Estados Unidos concede ás diferenzas cos seus veciños ata o punto de transgredir as habituais esixencias de respecto aos valores universais ou os seus principios na orde comercial. Mentres a Casa Branca critica a China polas súas violacións de dereitos humanos ou unhas prácticas económicas que representan unha fronteira infranqueable para sumarse ao Acordo Transpacífico (TPP), Vietnam, con similares problemas, exhibe patente de corso nun e outro asunto.

No entanto, nin está claro que o TPP poida saír adiante (a proposta chinesa, a RCEP, Asociación Económica para a Integración Rexional, podería quedar pechada este ano) nin tampouco que as capacidades militares do Pentágono poidan obviar os progresos loxísticos dun Exército chinés que desde fai anos vén prestando a máxima prioridade a esta continxencia operacional.

Sexa como for, si a neutralidade de EUA nestes contenciosos é cada día menos crible, tampouco o activismo chinés na zona contribúe a acougar as augas. É posible que logre gañar posicións de facto sobre o terreo pero a falta de avances en propostas políticas que poidan sumar complicidades para un arranxo pacífico restaralle influencia e boa imaxe, dous aditivos de gran valor para evitar a crecente ascendencia estadounidense na rexión.

O inminente fallo da Corte Permanente de Arbitraje da Haia a instancias de Filipinas anticipa unha resolución pouco favorable para China. O G8-1 reunido en Xapón abundou no asunto. Agora, o levantamento do embargo da venda de armas en Vietnam pode atizar a carreira de armamentos na rexión e engadir máis leña ao lume.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Asia

ETIQUETAS

China Vietnam Mar de China meridional EUA

IDIOMA

Galego

Date Created

Xuño 24, 2016

Meta Fields

Autoria : 3717

Datapublicacion : 2016-06-24 00:00:00